

на българитѣ до 1018 г.; сжщо и источна Унгария до дохожданието на маджаритѣ.

Между туй не ни е съвършено ясно докждѣ се протакали българскитѣ заддунавски владѣния въ това врѣме по сѣвероисточната посока. Има основания, които ни даватъ право да твърдимъ, че по-голѣмата частъ отъ молдавскитѣ земи, както и Бесарабия, която е била и старо жилище на българитѣ прѣди да се прѣмѣсти една частъ отъ тѣхъ въ Мизия, сж се намирали вхтрѣ въ прѣдѣлитѣ на българското ханство. Отъ каменния надписъ, намѣренъ въ Провадия, се научаваме, че българитѣ прѣзъ управлението на славния ханъ Омъртага, сж прѣдприели походъ и къмъ рѣката Днѣпъръ, въ която се билъ удавилъ *конинъ* Окорс . . . отъ родѣтъ Чакагаръ, който, принадлежелъ на ханската военна дружина. Относително въпросътъ срѣщу кого ѣ било отправено това военно прѣдприятие, мжчно може да се каже нѣщо опрѣдѣлено. Единъ даже се исказа, че походътъ билъ прѣдприетъ противъ маджаритѣ, които ужъ тогава сж били вече съседни къмъ Днѣпъръ съ балгаритѣ. Нъ той самъ признава, че „ние нѣмаме никакви извѣстия, които да ни говорятъ за нахлуванията на маджаритѣ къмъ сѣвероисточнитѣ граници на българитѣ“. Обаче като вземемъ въ внимание извѣстията на византийскитѣ писатели, че словѣнскитѣ племена отатѣкъ Дунава още съ аваритѣ наедно сж безпокоили мизийскитѣ владѣния на Византия, която искала отъ аваритѣ свободенъ пропускъ на Дунава срѣщу тѣхъ и че нѣкои отъ словѣнскитѣ племена продължавали да живѣятъ още около р. Днѣпъръ и по кжсно, то прѣдпочитеме да мислимъ, че този походъ на българитѣ може да е билъ отправенъ именно срѣщу тѣхъ, ако и да не сж образували тѣ отдѣлна силна държава. За маджаритѣ съврѣменнитѣ писатели не говорятъ, че сж били настанени по тѣзи мѣстности. Само нѣкои отъ покъснитѣ споменуватъ за тѣхъ, когато вече маджаритѣ въ дѣйствителность се бѣхъ появили тамъ. Масуди пише, че българитѣ нападали на хазаритѣ. Изобщо такива догадки сж лишени отъ научно значение.

Нъ, че подиръ нѣколко години българитѣ сж владѣли земитѣ далечъ къмъ Карпатскитѣ планини, не подлежи на никакво съмнѣние; само ни остава тъмно дали тѣзи мѣста не сж били покорени още отъ Крѣма, който къмъ свойтѣ владѣния присѣдини обширни аварски земи, отатѣкъ Дунава.